

РЕШЕНИЕ

№ 2797

гр. София, 25.04.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав,** в публично заседание на 29.01.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Бузова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **6906** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.145–чл.178 АПК вр. чл.118, ал.1 и 3 КСО.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление - [населено място], [улица], срещу Решение № РО-378/12.06.2014 г. на директора на Териториалното поделение (ТП) на Националния осигурителния институт (НОИ) С. – град, с което жалбата му с вх. № 66-23-107#15/15.04.2014 г. е оставена без уважение като неоснователна и са потвърдени Задължителни предписания № 66-23-107#12/15.04.2014 г. на главен инспектор по осигуряването Ц. П. С. при ТД на НОИ – С. – град. В жалбата се твърди, че [фирма] като възложител по договор за възлагане управлението на [фирма] – Клон “Стара З.” било възложило на инж. И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] като изпълнител да осъществява функциите по управлението на този клон от 22.04.2010 г. до 25.09.2013 г., когато същият бил закрит и заличен от Търговския регистър. Тази дейност включвала извършване на правни и фактически действия от името и с правни последици на възложителя, представителство и управление съгласно Устава, действащото законодателство, всички други действия от

предмета на дейност на клона, свързвани с търговската му дейност, конкретно изброени в жалбата. Изпълнението на тези функции предполагало вземане на самостоятелни управленски решения от управителя на клона, от които възниквали права и задължения спрямо трети лица. По изрична воля на сключилите го страни, договорът бил за възлагане на управлението, а не трудов или граждански. Жалбоподателят смята, че макар чл.4, ал.1, т.7 КСО да не сочел изрично управителите на клонове, те следвали да се считат за осигурени по тази разпоредба, тъй като тя включвала управителите на неперсонифицирани дружества. Предвид търговската своя регистрация, ЕИК 8316299990079, извършването на собствена търговска дейност, сключването на договори в предмета му на дейност, [фирма]–Клон “Стара 3.” бил такова неперсонифицирано образувание, поради което управителят му подлежал на осигуряване по чл.4, ал.1, т.7 КСО. В съответствие с това бил осигуряван от [фирма] като възложител в пълен обем като при трудов договор, което можело да се установи по Персоналния регистър на НОИ. Освен това, И. Н. Д. като управител на [фирма] – Клон “Стара 3.” извършвал дейност, изискваща пълната му заетост като време и обем на работа. Не можело поради това да се приеме, че е страна по обикновен граждански договор, по който се дължи еднократна престация или определен резултат. Видно от възложените му с договора функции, същият дължал многократно извършването на редица правни и фактически действия, предшествани от вземането на самостоятелни управленски решения, както и дълготрайното полагане на труда като продължителен ангажимент. Ето защо задължителните предписания за промяна на код 10 на код 14 в декларация обр. № 1 по Наредба № Н-8/29.12.2005 г. означавало да се отрече извършения от лицето труд по управление на клона и да се приравни дейността му на престация по обикновен граждански договор, ощетявайки го неоснователно. Искането на жалбоподателя е да бъдат отменени от съда Решение № РО-378/12.06.2014 г. на директора на ТП на НОИ-С.–град и Задължителни предписания № 66-23-107#12/15.04.2014 г. като незаконосъобразно издадени и да му се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът Директорът на ТП на НОИ - С. - град не представи писмен отговор на жалбата съгласно чл.163, ал.2 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО. В съдебно заседание процесуалният негов представител юрисконсулт П. я оспори с искане да бъде

отхвърлена по мотивите, изложени в Решение № РО-183/26.03.2014 г., и по допълнителни съображения в представени по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът прецени събраните доказателства съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО и от фактическа страна установи:

[фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], район “Изгрев”, [улица] по правното си положение е еднолично акционерно дружество по чл.64, ал.1, т.4 вр. чл.158 ТЗ с едноличен собственик на капитала – държавата, чиито права от 01.12.2010 г. се упражняват от [фирма], ЕИК[ЕИК] – [населено място].

Действащи през процесния период е Уставът на [фирма], приет с Протокол № РД-21-99/03.06.2009 г. на министъра на икономиката и енергетиката в качеството на упражняващ правата на държавата в капитала на дружеството съобразно Разпореждане № 3 на Министерския съвет от 2009 г., изменен и допълнен с Протокол № РД-21-02/07.01.2010 г. на министъра на икономиката, енергетиката и туризма, във връзка с джиросване на акциите на [фирма] ЕИК[ЕИК] по Протокол № РД-18-70/2010 г. на министъра на икономиката, енергетиката и туризма. Съгласно чл.15, ал.1 от Устава, по реда на чл.219, ал.2 ТЗ Е. решава въпросите в компетентността на Общото събрание на акционерите по раздел IX от ТЗ. Съгласно чл.15, ал.2, б.”и” от Устава, Е. може да вземе решение за откриване, прехвърляне и закриване на клонове на предприятието или на значителни части от предприятието. За решенията на Е. се съставя писмен протокол – чл.16, ал.1 Е.. Съгласно чл.20, ал.5, т.5 от Устава С. на директорите приема организационно-управленската структура на дружеството.

По Протокол № РД-21-16/18.02.2010 г. е взето решение от министъра на икономиката, енергетиката и туризма, упражняващ правата на държавата като Е. на [фирма] – [населено място] по въпроси от компетентността на Общото събрание, с което на основание чл.219, ал.2, чл.221, т.11, чл.23а ТЗ вр. чл.8, ал.1, чл.9, чл.12, т.10 от Правилника за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала, приет с ПМС № 112/2003 г., във връзка с чл.15, ал.2, б.”и” от Устава на дружеството е дадено разрешение на [фирма] да извърши промяна

в своята организационна структура, като регистрира като клонове 6 организационни единици, в т.ч. под № 1 “Монтажи” ЕАД – Монтажно предприятие “Стара 3.” да се преобразува, като се обособи в Клон “Стара 3.” със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица] предмет на дейност: производствена дейност, строителство, монтаж на машини, съоръжения, електрически уредби и инсталации, контролно – измервателни прибори и автоматика, заваръчни, пусково-нападъчни работи, производство и монтаж на метални конструкции и елементи, нестандартно оборудване, монтажни елементи и изделия, резервоари, инженерингова, консултантска и проектантска дейност, услуги, както и всяка друга разрешена от закона дейност.

По Протокол № 44/21.12.2009 г. от заседание на Съвета на директорите на [фирма] - т.1 на основание чл.20, ал.5, т.5 вр. чл.15, ал.2, б.”и” от Устава е взето решение [фирма] – Монтажно предприятие “Стара 3.” – [населено място], [улица] да се преобразува в Клон “Стара 3.” с посочените по-горе седалище и адрес на управление, както и предмет на дейност.

По Протокол № 45/15.03.2010 г. от заседание на Съвета на директорите на [фирма] (т.1) на основание чл.20, ал.5, т.7 от Устава е взето решение за избор на И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] като УПРАВИТЕЛ на [фирма] – Клон “Стара 3.”; изпълнителният директор е упълномощен да подпише договор за възлагане управлението на Клон “Стара 3.” с него и да предприеме необходимите действия за неговото вписване в Търговския регистър.

На 01.04.2010 г. в [населено място] е сключен Договор № 63 за възлагане на управление на Клон СТАРА-3. при [фирма]–гр. С. между [фирма] със седалище и адрес на управление – [населено място], район “Изгрев”, [улица] (бивша ул. “165-та” № 3), рег. по ф. д. № 26641/93 г. на СГС, представлявано от изпълнителния директор инж. Р. Ц. Я. като ВЪЗЛОЖИТЕЛ, от една страна, и инж. И. Н. Д. ЕГН [ЕГН], живущ в [населено място], [улица], ет.3, ап.9 като УПРАВИТЕЛ, от друга страна. С чл.1 от договора В. е възложил, а УПРАВИТЕЛЯТ е приел да управлява Клон СТАРА-3. при [фирма] – [населено място] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица] добросъвестно и в защита интересите на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ, и да го

представява пред трети лица според предоставените му правомощия.

Задълженията на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ по чл.2 от договора, са:

- да приеме организационната и управленска структура на цялото дружество, клоновете му и предприятията и разработените на тази основа щатни разписания на съответните подразделения;
- да предостави на предприятието имущество, определено по вид и размер на встъпителния баланс, в съответствие с решенията на СД.

Правата на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ по чл.3 от договора, са:

- да дава задължителни указания и разпореждания по въпросите, които не са предоставени в изключителна компетентност на УПЛАВИТЕЛЯ;
- да следи и контролира дейността на предприятието, изпълнение на сключените договори, както и постигането на положителни икономически резултати в предприятието;
- да следи и контролира изпълнението на поетите с този договор задължения на УПЛАВИТЕЛЯ на предприятието, както и спазването на нормативните актове.

Задълженията на УПЛАВИТЕЛЯ по чл.4 от договора са:

- да осигури годишна рентабилност 100 лв. нетни приходи 1.5%;
- да управлява и стопанисва предоставеното на предприятието имущество добросъвестно и в интерес на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ;
- да управлява оперативно дейността на предприятието и неговите взаимоотношения с трети лица в интерес на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ;
- да изпълнява решенията, взети от органите на дружеството – ВЪЗЛОЖИТЕЛ;
- да спазва утвърдената от ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ организационно – производствена и управленска структура на дружеството и предприятието, щатното разписание и вътрешно – разпоредителните и устройствени актове на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ, както и ТЗ, Устава на дружеството и ПРУПДТДДУК;
- да води търговски книги на предприятието като самостоятелен търговец;

- да води счетоводна отчетност на предприятието и да съставя баланс;
- да уведомява ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ за всички обстоятелства, които са от съществено значение за дейността на предприятието;
- да предоставя свободен достъп до всички работни места и документи, както и пълна информация за дейността на предприятието при поискване от ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ;
- да не извършва от свое име или от чуждо име търговски сделки, да не участва в събирателни и командитни дружества и такива с ограничена отговорност и да не заема длъжност в ръководни органи на други дружества;
- да не разгласява служебна информация и сведения, които могат да имат неблагоприятни последици за дружеството при действието на този договор и три години след прекратяването му.

Правата на УПРАВИТЕЛЯ по чл.5 от договора са:

- да представлява предприятието според дадените му правомощия;
- да сключва, изменя и прекратява трудовите договори с наетите работниците и служителите при спазване на утвърденото от ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ щатно разписание и вътрешно-нормативни актове, да налага дисциплинарни наказания и да командирова работници и служители на предприятието;
- да сключва договори по предмета на дейност на предприятието с цена до 20 000 лв., а над тази цена след писмено съгласуване или одобрения от изпълнителния директор на дружеството – ВЪЗЛОЖИТЕЛ;
- да сключва договори за строително – ремонтна дейност (С.) независимо от стойността, след писмено съгласуване или одобрение от изпълнителния директор на дружеството – ВЪЗЛОЖИТЕЛ;
- да сключва договори за покупко-продажба на МПС след писмено съгласуване или одобрение от изпълнителния директор на дружеството – ВЪЗЛОЖИТЕЛ;
- да ползва платен годишен отпуск в размер на 30 работни дни;

- да се осигурява за сметка на предприятието за всички осигурени социални рискове върху сумата на получените по договора възнаграждения;
- да ползва всички социални привилегии на щатните служители.

Възнаграждението на УПРАВИТЕЛЯ съгласно чл.6 от договора се определя тримесечно по реда, установен в чл.34 ПРУПСДП, както следва:

- изчисляването на балната оценка на предприятието и размера на възнаграждението се извършва по показателите по приложение № 1 към договора, на основата на нормативно установената отчетност, до 15-то число на месеца, следващ отчетното тримесечие;
- при недостиг на парични средства възнаграждението се намалява пропорционално на недостига;
- при неизпълнение на задължения към дружеството – ДДС и отчисления в размер на 1.5% от нетните приходи и реализирана загуба в предприятието, възнаграждението се намалява с 30%.

Гаранцията, която УПРАВИТЕЛЯТ дава за управлението си съгласно чл.7 от договора е в размер на тримесечното му възнаграждение, депозирано на негово име.

Срокът договора съгласно чл.10 е от 01.04.2010 г. до 31.12.2010 г.

Основанията за прекратяване на договора са определени в чл.11 – 12.

[фирма] - Клон “Стара 3.” е вписан в Търговския регистър на 22.04.2010 г., с ЕИК 8316299990079 със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], фирма –Клон “Стара 3.”, посочения по-горе предмет на дейност, основна дейност – 43.99 – други специализирани строителни дейности, некласификацирани другаде, управител на клона - И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет.3, ап.9, обем на представителната власт – да управлява и представлява клона, да сключва договори по предмета на дейност на клона с цена до 20 000 лв., договори с цена по-висока от посочената може да сключва след писмено съгласуване или одобрение от изпълнителния директор на дружеството.

С Допълнително споразумение от 22.12.2010 г. страните по Договора за възлагане на

управлението на Клон “Стара 3.” при [фирма] са продължили срока му до 01.03.2011 г.

На 01.03.2011 г. в [населено място] е сключен Договор за възлагане на управлението на Клон СТАРА-3. на [фирма] – С. между [фирма] със седалище и адрес на управление – [населено място], район “Изгрев”, [улица], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор С. С. С. като ВЪЗЛОЖИТЕЛ, от и И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет.3, ап.9 като УПРАВИТЕЛ. С чл.1 от договора, В. е възложил, а УПРАВИТЕЛЯТ е приел да управлява търговската дейност на Клон “Стара 3.” ЕИК 8316299990079 на [фирма] – С. добросъвестно и в интерес на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ, в съответствие със законите, Устава на дружеството, решението на Е. и СД, като извършва организация, координация и контрол на текущата дейност на клона и да го представлява пред трети лица в рамките на предоставените му правомощия.

Правата на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ по чл.2 от договора, са:

- да дава задължителни разпореждания по въпросите, които не са предоставени в изключителна компетентност на УПРАВИТЕЛЯ на клона с този договор или отделно пълномощно;
- да следи и да контролира дейността на клона, като получава сведения относно текущото му състояние, сключените търговски сделки и финансово-икономически показатели;
- да контролира действията на УПРАВИТЕЛЯ и изпълнение на задълженията му по този договор, нормативните разпоредби, решенията на едноличния собственик на капитала, Съвета на директорите и заповедите на изпълнителния директор на дружеството, като получава непрекъснат пълен достъп до цялото имущество и документацията на клона;
- да получава периодично пълен и точен отчет за извършените от УПРАВИТЕЛЯ действия.

Задълженията на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ по чл.3 от договора, са:

- да утвърди щатното разписание на клона;
- да оказва съдействие на УПРАВИТЕЛЯ, като му предоставя своевременно информацията и документите, необходими за изпълнението на поетите с договора задължения;
- да заплаща на УПРАВИТЕЛЯ договореното възнаграждение.

Правата на УПРАВИТЕЛЯ по чл.4 от договора са:

- да извършва от името на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ и с последици за него действия по управление и представителство на клона в съответствие с дадените му правомощия, законодателството, Устава на дружеството, както и да извършва всички действия, включени в предмета на договора, и свързани с упражняване търговската дейност на клона;
- да получава уговореното възнаграждение;
- да получава от ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ необходимото за изпълнение на договора съдействие, като изисква и получава сведенията и документите, свързани с изпълнение на поетите с договора задължения;
- да сключва, изменя и прекратява трудовите правоотношения и граждански договори с работниците и служителите на клона, като спазва утвърденото от ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ щатно разписание и относимите вътрешно-нормативни актове, да налага дисциплинарни наказания, да стимулира и да командирова работници и служители на клона;
- да сключва договори по предмета на дейност на клона на стойност до 5 000 лв., а над нея – само след изрично писмено разрешение на изпълнителния директор на дружеството;
- да извършва разпоредителни действия с дълготрайни активи, наем на недвижими имоти, сключването на договори за кредит и съвместна дейност, поемане на менителнични задължения, обезпечаване на вземания – учредяване на ипотека и залог, покупко-продажба на МПС и др. само след изрично

писмено разрешение на изпълнителния директор на дружеството;

- да ползва платен годишен отпуск в размер на 30 работни дни;
- да се осигурява за сметка на клона за всички осигурителни случаи върху сумите на получените по договора възнаграждения;
- да ползва социалните привилегии, дадени на щатните служители на клона.

Задълженията на УПРАВИТЕЛЯ по чл.5 от договора са:

- да изпълнява добросъвестно и с грижата на добър стопанин задълженията по този договор с цел реализиране на максимална печалба от търговската дейност на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ и защита на правата му;
- да превежда издръжка на [фирма] в размер на 1.5% от нетните приходи на клона от продажби;
- да управлява оперативно дейността на клона, взаимоотношенията му с трети лица и стопанисва добросъвестно предоставеното му имущество;
- да изпълнява решенията на Е., СД и изпълнителния директор на дружеството, като спазва дадените му указания във връзка с организиране, провеждане, ръководство и контрол на дейността на клона;
- да спазва организационно – производствената и управленската структура на клона, щатното разписание и вътрешните устройствени актове на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ и относимите нормативни актове;
- да води и съхранява навременно и точно, хронологично и ясно цялата документация на клона - търговски книги, търговска и финансово – счетоводна, административна, техническа и деловодна документация, като води счетоводната отчетност и съставя баланс на клона;
- да уведомява своевременно ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ за обстоятелствата от съществено значение за дейността на клона и му предоставя непрекъснат и

пълен достъп до цялото имущество и документация на клона;

- да изготвя и представя на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ периодични отчети за извършваните действия по управление на клона, както и тримесечен отчет а приходите и разходите, месечни справки за сключените договори; месечни справки за придобитите дълготрайни и краткотрайни материални активи, месечни справки за изплатените и дължими възнаграждения за персонала; месечни справки за изразходваните материали и горива;

- да пази доброто име и репутацията на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ, като не разгласява служебна информация и сведения, които могат да доведат до неблагоприятни последици за дружеството при действието на този договор и три години след прекратяването му;

- да не преупълномощава трети лица с частичния или пълен обем от правомощия, произтичащи от представителната му власт;

- да не извършва при действието на този договор и три години след прекратяването му, без изрично писмено съгласие на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ, конкурента търговска дейност – сключване на търговски сделки от своя или за чужда сметка, аналогични или сходни с тези от предмета на дейност на клона или дружеството.

Възнаграждението на УПРАВИТЕЛЯ съгласно чл.6.1-5 от договора се определя тримесечно по реда, установен в чл.33 ПРУПДТДДУК, като:

- изчисляването на балната оценка и размера на възнаграждението се извършва по показателите по приложение № 1 от дружеството до края на месеца, следващ отчетното тримесечие;

- при недостиг на парични средства за работна заплата, това възнаграждение се намалява пропорционално на недостига;

- при неизпълнение на задължения на клона към дружеството – превод на

дължимия СЕ ДДС, отчисленията от 1.5% от нетните приходи, както и при реализирана загуба, възнаграждението се намалява с 30%.

Гаранцията, която УПРАВИТЕЛЯТ дава за управлението си съгласно чл.6.6 от договора е в равна на тримесечното му възнаграждение, определено за последното тримесечие, и депозирано на негово име.

Срокът договора съгласно чл.8 е от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г.

Основанията за прекратяване на договора са определени в чл.9 – 12, като във всички случаи влиза в сила от заличаването на УПРАВИТЕЛЯ от Търговския регистър.

На 01.01.2012 г. в [населено място] е сключен **Договор за възлагане на управлението на Клон “СТАРА 3.” на [фирма] –С.** между [фирма] със седалище и адрес на управление – [населено място], район “Изгрев”, [улица], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор С. С. С. като **ВЪЗЛОЖИТЕЛ**, от и И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет.3, ап.9 като **УПРАВИТЕЛ**. С чл.1 от договора, В. е възложил, а **УПРАВИТЕЛЯТ** е **приел да управлява търговската дейност на Клон “Стара 3.” ЕИК 8316299990079 на [фирма] – С.** добросъвестно и в интерес на **ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ**, в съответствие със законите, Устава на дружеството, решението на едноличния собственик на капитала и Съвета на директорите, като извършва организация, координация и контрол на текущата дейност на клона и да го представлява пред трети лица в рамките на предоставените му правомощия. Клаузите на този договор са идентични с тези на договора от 01.03.2011 г., изключая срока му, който е от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г.

На 01.01.2013 г. в [населено място] е сключен **Договор за възлагане на управлението на Клон “СТАРА 3.” на [фирма] –С.** между [фирма] със седалище и адрес на управление – [населено място], район “Изгрев”, [улица], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор С. С. С. като

ВЪЗЛОЖИТЕЛ, от и И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], [улица], ет.3, ап.9 като УПРАВИТЕЛ. С чл.1 от договора, В. е възложил, а УПРАВИТЕЛЯТ е приел да **управлява търговската дейност на Клон “Стара 3.” ЕИК 8316299990079 на [фирма] – С.** добросъвестно и в интерес на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ, в съответствие със законите, Устава на дружеството, решението на едноличния собственик на капитала и Съвета на директорите, като извършва организация, координация и контрол на текущата дейност на клона и да го представлява пред трети лица в рамките на предоставените му правомощия. Клаузите на този договор са идентични с тези на договорите от 01.03.2011 г. и 01.01.2012 г., изключая срока му, който е от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г.

Едновременно със сключване на посочените договори от 01.03.2011 г., 01.01.2012 г. и 01.01.2013 г., изпълнителният директор на [фирма] е издал еднакви по съдържание писмени пълномощни, с всяко едно от които е упълномощил на И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] като Управител на [фирма] - Клон “Стара 3.” със следните права:

- да открива банкови сметки от името на [фирма] – клон “Стара 3.”, да оперира и да се разпорежда с наличните средства по тях;
- да открива и закрива партии при [фирма], [фирма], [фирма] в градовете Стара 3., Я., Р., Гълъбово, Нова 3. и С. от името на [фирма] – С., както и да извършва всякакви оперативни действия – правни и фактически, свързани с управлението, стопанисването и функционирането и отдаване под наем на административна сграда, находяща се в [населено място], [улица] други изрично посочени в пълномощните имоти;
- да представлява [фирма] пред администрацията на общинските, поземлените, областните, данъчните и осигурителни органи, Агенция по геодезия, картография и кадастър и териториалните ѝ звена, РИОСВ и РИОКОЗ

по въпросите, които се отнасят до отношенията им с дружеството;

- да представлява [фирма] пред администрацията на РС – Стара Загора, РС – Ямбол, РС – Раднево, РС – Сливен и РС – Нова Загора, държавните и частни съдебни изпълнители, съдии по вписванията, нотариуси от тези райони, ОС – Стара Загора, ОС – Ямбол, ОС – Сливен по въпроси, касаещи дружеството;

- да подава, подписва, получава и отправя молби, покани, предизвестия и други необходими документи от името и за сметка на дружеството в изпълнение на горните права;

- да сключва, изменя и прекратява граждански, трудови и търговски договори на стойност до 5 000 лв.

Пълномощните са със срок до 31.12.2011 г., 31.12.2011 г. и 31.12.2013 г.

С Уведомление изх. № 93-00-207/27.09.2013 г. на [фирма] – [населено място], подписано от изпълнителния директор, като ВЪЗЛОЖИТЕЛ, И. Н. Д. в качеството на УПРАВИТЕЛ на Клон “Стара 3.” при [фирма] е уведомен, че този клон е закрит в изпълнение на Протокол № 92 от 12.09.2013 г. на Съвета на директорите на [фирма], Протокол № 71/16.09.2013 г. на Съвета на директорите на [фирма] и Протокол № РД-06-05/16.09.2013 г. В уведомлението е посочено, че това закриване е настъпило на 25.09.2013 г. с вписване на промяната в Търговския регистър при Агенцията по вписванията с номер на регистрацията 21030925142535 по партидата на дружеството. Предвидено е, че съгласно т.9.4, хипотеза втора от т.13 от договора за възлагане на управлението на Клон “Стара 3.” от 01.01.2013 г., същият е прекратен от датата на която е вписано закриването на клона в Търговския регистър при Агенцията по вписванията – 25.09.2013 г.

Уведомление изх. № 93-00-207/27.09.2013 г. е получено от И. Н. Д. срещу подпис, който не е датирал.

Със Заповед № 5/03.01.2014 г. на За ръководител на ТП на НОИ – [населено място] съгласно Заповед № 336/11.04.2011г. на директора на ТП на НОИ – [населено място], на основание чл.107 КСО е възложена проверка по разходите на ДОО на [фирма] – Клон Стара З. за периода от 01.04.2010 г. до 24.09.2013 г., която да се извърши от главен инспектор по осигуряването Е. Д. Г. при ТП на НОИ – [населено място]. Тази проверка е наредена във връзка с писмо вх. № 66-21-43#1/09.12.2013 г. за установяване на осигурителните права на И. Н. Д. ЕГН [ЕГН]. За резултатите от тази проверка е изготвен Констативен протокол от 10.01.2014 г., основните констатации от който са:

- по договор от 01.04.2010 г., продължен през 2011 г., 2012 г. и 2013 г. подписан с [фирма], на И. Н. Д. е възложено управлението на Клон “Стара З.”, прекратен от 25.09.2013 г. поради закриване на клона;
- за периода м.04.2010 г. – м.09.2013 г. подаваната информация в Регистъра на осигурените лица (Р.) за И. Н. Д. е с данни за вид осигурен с код 10 – за изпълнители по ДУК на търговски дружества, на еднолични търговци, на неперсонифицираните дружества, както и синдици и ликвидатори;
- осигурителните вноски И. Н. Д. били внасяни за всички осигурителни случаи по чл.4, ал.1, т.7 КСО, което според проверяващия орган не било правилно, тъй като той нямал сключен договор за управление на търговско дружество като цяло;
- на осигурителя следвало да бъдат задължителни предписания за корекция на декларация обр. № 1 за периода м.04.2010 г. – м.09.2013 г., като се промени видът на осигуряването по чл.4, ал.3, т.5 КСО и осигурителният доход на лицето, представляващо възнаграждението, намалено с разходите за дейността, определени по реда на ЗДДФЛ.

Със Заповед № 161/04.02.2014 г. За ръководител на ТП на НОИ – [населено място] съгласно Заповед № 336/11.04.2011г. на директора на ТП на НОИ –

[населено място], на основание чл.107 КСО е възложена проверка по разходите на ДОО на [фирма] – Клон Стара 3. за периода от 01.04.2010 г. до 25.09.2013 г., която да се извърши от главен инспектор по осигуряването Е. Д. Г. при ТП на НОИ – [населено място]. резултатите от тази проверка е изготвен Констативен протокол № 155 от 05.02.2014 г., в който са отразени начислените по разплащателните ведомости на [фирма] – Клон “Стара 3.” и получени по тях от И. Н. Д. като управител на Клон “Стара 3.” брутни месечни възнаграждения: за м.04.2010 г. – 1344 лв., за м.05.2010 г. – 1 344 лв., за м.06.2010 г. – 1344 лв., за 07.2010 г. – 1452 лв., за м.08.2010 г. – 1344 лв., за м.09.2010 г. – 1344 лв., за м.10.2010 г. – 1 452 лв., за м.11.2010 г. – 1 356 лв., за м.12.2010 г. – 1 356 лв., за м.01.2011 г. – 2 160 лв., за м.02.2011 г. – 1356 лв., за м.03.2011 г. – 1356 лв., за м.04.2011 г. – 690 лв., за м.05.2011 г. – 1 356 лв., за м.06.2011 г. – 1 356 лв., за м.07.2011 г. – 1 788 лв., за м.08.2011 г. – 1412.35 лв., за м.09.2011 г. – 1 356 лв., за м.10.2011 г. – 1919.15 лв., за м.11.2011 г. – 1368 лв., за м.12.2011 г. – 1368 лв., за м.01.2012 г. – 1510.50 лв., за м.02.2012 г. - 1350 лв., за м.03.2012 г. – 1350 лв., за м.04.2012 г. – 1552.50 лв., за м.05.2012 г. – 1350 лв., за м.06.2012 г. – 1350 лв., за м.07.2012 г. – 2 612.50 лв., за м.08.2012 г. – 1921.66 лв., за м.09.2012 г. – 1450 лв., за м.10.2012 г. – 818.61 лв., за м.11.2012 г. – 818.62 лв., за м.12.2012 г. – 818.62 лв., за м.01.2013 г. – 1450 лв., за м.02.2013 г. – 1232.50 лв., за м.03.2013 г. – 1450 лв., за м.04.2013 г. – 1007.50 лв., за м.05.2013 г. – 1007.50 лв., за м.06.2013 г. – 1007.50 лв., за м.07.2013 г. – 1007.50 лв., за м.08.2013 г. – 1007.50 лв. и за м.09.2013 г. (до 24.09.2013 г. вкл.) – 717.50 лв.

Въз основа на тези проверки са издадени Задължителни предписания изх. № 66-23-107#5/17.02.2014 г. от главен инспектор по осигуряването при ТД на НАП – С. – [населено място] С., с които на основание чл.108, ал.1, т.3 вр. ал.3 КСО на [фирма] е наредено да се подадат коректни данни по чл.5, ал.4, т.1 КСО за И. Н. Д. ЕГН [ЕГН], полагал труд като управител на [фирма] – Клон

“Стара 3.”, като от декларациите обр.1 за м.04.2010г. – м.09.2013 г. се заличат подадените данни за вид осигурен с код 10 и се подадат нови за вид осигурен с код 14.

Със Заповед № 2022/30.07.2012 г. на управителя на НОИ на основание чл.9, ал.1 ЗДСл вр. § 85, ал.1 от ПЗР на Закон за изменение и допълнение на ЗДСл (ДВ, бр.38 от 2012 г.) Ц. П. С. е назначена с ранг III младши за държавен служител на длъжността – главен инспектор по осигуряването в сектор “Финансови ревизии – първи”, отдел “Контрол по разходите на ДОО” – Дирекция “Краткосрочни плащания и контрол” – ТП на НОИ – С. – град, считано от 01.08.2012 г.

С Решение № РО-205/04.04.2014 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град на основание чл.117, ал.3 КСО е уважена административната жалба вх. № 66-23-107#8/05.03.2014 г. срещу Задължителни предписания изх. № 66-23-107#5/17.02.2014 г. на осигурителя [фирма], същите са отменени като неправомерни и административната преписка е върната на контролния орган за издаване на задължителни предписания при спазване на чл.6, ал.4 КСО. Отмяната е мотивирана с това, че предписана промяна само за вида на осигуряването, не и на размера осигурителния доход, който съгласно чл.6, ал.4 КСО следвало да се определи като получените от лицето брутни възнаграждения за съответните месеци се намалят с разходите за дейността, определени по реда на ЗДДФЛ.

В производството по горното административно обжалване служебно е изготвена приложена по преписката Справка от Персоналния регистър на НОИ за осигурителните периоди от 01.01.2005 г. до 31.12.2014 г. на И. Н. Д. ЕГН [ЕГН], валидна към 07.03.2014 г. (л.98 – л.127), според която от м.04.2010 г. до м.09.2013 г. без прекъсване това лице е било осигурявано от осигурител с ЕИК 8316299990079 (отговарящ на този на [фирма], Клон “Стара 3.”), изписан като [фирма] – Клон “В.”, вид осигурен–управление и контрол на търговски

дружества, с месечни размери на осигурителния доход, посочени по-горе въз основа на Констативен протокол № 155/05.02.2014 г., със зачетения осигурителен стаж, изчислен със съответния брой отработени работни дни от същите месеци.

В изпълнение на Решение № РО-205/04.04.2014 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град на основание чл.108, ал.1, т.3 вр. ал.3 КСО на [фирма] са издадени от Задължителни предписания изх. № 66-23-107#3/22.04.2014 г. от главен инспектор по осигуряването Ц. П. С. при ТД на НОИ – С. – град да се подадат коректни данни по чл.5, ал.4, т.1 КСО за И. Н. Д. ЕГН [ЕГН], полагал труд като управител на [фирма] – Клон “Стара З.”, чрез:

I. Заличаване на данните по декларациите обр.1 за м.04.2010 г. – м.09.2013 г., посочени в таблицата по пункт I от задължителните предписания за вид осигурен с **код 10** и осигурителния доход за всеки от тези месеци, равни на начислените на лицето **брутни възнаграждения**;

II. Подаване на основни данни с декларации обр.1 за м.04.2010 г. – м.09.2013 г., посочени в таблицата по пункт III за вид осигурен с **код 14** и нови размери на осигурителния доход за всеки един от тези месеци **след 25% ННР по ЗДДФЛ**. Предписанията завършват с предупреждение, че при тяхно неизпълнение на [фирма] ще бъде съставен акт за установяване на административно нарушение по реда на чл.350, ал.1 вр. чл.349 и чл.349а КСО.

На 24.04.2014 г. препис от Задължителни предписания изх. № 66-23-107#3/22.04.2014 г. е редовно връчен на К. М. С., към тази дата изпълнителен директор на [фирма], за което се е подписал на последната им страница.

[фирма] са подали жалба вх. № 66-23-107#15/07.05.2014 г. срещу Задължителни предписания изх. № 66-23-107#3/22.04.2014 г., която след като е разгледана в производство по реда на чл.117, ал.1, т.3 и ал.3 КСО с Решение №

РО-378/12.06.2014 г. на директора на ТП на НОИ-С.-град е оставена без уважение като неоснователна, а оспорените с нея задължителни предписания са потвърдени като правилни и законосъобразни.

Основните правни съображения на ответния административен орган за това произнасяне са следните:

- с оглед съдържанието на договора за възлагане на управление между [фирма] и И. Н. Д. и характера на полагания труд категорично се формирал изводът, че се касае за престация на труд и е следвало да се сключи съгласно чл.2, ал.1 КТ като трудов договор; неспазването на КТ не можело да поради по-благоприятни правни последици за осигурителя и осигуреното лице, тъй като нарушаването на задължителния специален ред на КТ водело до квалифициране на спорния договор по общия ред на ЗЗД като граждански договор и съставлявало основание за осигуряване на лицето по чл.4, ал.3 КСО; аналогично при неспазване изискванията на ТЗ и ЗТР при сключване на договори за управление и контрол, те следвало да се третираат като граждански договори по ЗЗД;

- преценката на характера на договорите с оглед определяне режима на осигуряване по чл.4, ал.1–3 КСО било компетентност на контролните органи по чл.107 КСО с оглед правилното определяне на произтичащите от тях осигурителни права и задължения;

- с оглед разпоредбата на чл.4, ал.1, т.7 КСО в редакцията ѝ към 2010 г., за да придобие качеството на осигурено по нея лице, И. Н. Д. следвало да е изпълнител по договор за възлагане на управлението на [фирма] като цяло;

- тъй като чл.4, ал.1, т.7 КСО била задължаваща разпоредба следвало да се прилага само за изрично посочените в нея лица, не и разширително;

- ако законодателят възнамерявал да разпростре чл.4, ал.1, т.7 КСО за всички лица, извършващи дейност по договор за управление, това щяло да бъде

сторено изрично, за което свидетелствали измененията и допълненията в разпоредбата, в сила от 01.01.2013 г. и 01.01.2014 г.

- по действащата през проверявания период редакция на чл.4, ал.1, т.7 КСО на осигуряване по тази разпоредба подлежали единствено управителите на търговските дружества като цяло;

- лицата, които изпълнявали управителни и представителни функции на клонове, които не са юридически лица, не могли да се квалифицират като – изпълнители по договори за управление и контрол на търговско дружество по смисъла на чл.4, ал.1, т.7 КСО, в редакцията до 31.12.2013 г.; това тълкуване било направено от рамките на предоставените с чл.33, ал.5, т.4 КСО на НОИ правомощия за осъществяване контрол на осигурителното законодателство;

- разграничението на правните фигури на управител на търговско дружество и управител на клон било направено с чл.23 и чл.32 ТЗ от гледна точка и на източника на представителната тяхна власт, и на обема ѝ, поради което липсвала идентичност помежду им;

- управителят на клон не можел да се причисли към нито една от категориите по чл.4, ал.1, т.7 КСО, в редакцията, действала през 2013 г. – управители, прокуристи и контрольори на търговски дружества; понеже не попадал в обхвата на разпоредбата включването му в нея било дописване на съдържанието на правната норма;

- недоказано било твърдението на [фирма], че И. Н. Д. в действителност е осъществявал дейност по договор за управление или контрол по смисъла на ТЗ, поради което необосновано в административната жалба се твърдяло, че лицето е придобило осигурителни права по чл.4, ал.1, т.7 КСО;

- за разлика от управителя на търговско дружество, който осъществявал цялостното му управление и представителство при осъществяваната от него търговска дейност, управителят на клон притежавал представителна власт във

вписания по реда на чл.17, ал.2 ТЗ в Търговския регистър ограничен обем; в подкрепа на различните техни правомощия бил чл.19 ТЗ, задължаващ клона да води търговски книги като самостоятелен търговец, без отделен баланс;

- ТЗ признавал особена правосубектност на клоновете, ограничена спрямо правомощията на търговските дружества като цяло, които разлики рефлектирали на представителната власт и обема на управленската дейност на управителя на клона спрямо управителя на цялото търговско дружество;

- КСО уреждал правното положение на изпълнителите по договори за управление и контрол по чл.4, ал.1, т.7 КСО, заимствайки правни понятия и институти, изследвани от търговското право и уредени в ТЗ със съответната тяхна същност и характерни особености и на тази основа бил надградил осигурителното правоотношение;

- поради това, за да можело едно лице да се определи като правоимащо по чл.4, ал.1, т.7 КСО, то следвало да е управител на търговско дружество – правен субект, учреден и осъществяващ търговска дейност съгласно ТЗ;

- направен е подробен преглед на правната уредба за учредяването на акционерно дружество по чл.159, ал.1 ТЗ, задължителното съдържание по чл.165 ТЗ на учредителния му акт, вписването му в Търговския регистър по чл.174 ТЗ, овластяването на органите му на управление по чл.235 ТЗ, след който директно е заключено, че оспорените задължителни предписания били съобразени с тези правни норми;

- И. Н. Д. не бил вписан като управител на [фирма], поради което не можел да се ползва от права по чл.4, ал.1, т.7 КСО в редакцията до 31.12.2013 г. и следвало да се осигурява по чл.4, ал.3, т.5 КСО като лице, което полага труд без трудово правоотношение и получава месечно възнаграждение, равно или над една минимална работна заплата след намаляване съгласно чл.6, ал.4 КСО с разходите за дейността, определени по реда на ЗДДФЛ, щом не е бил осигурен

на друго основание през съответния месец;

- със Задължителните предписания изх. № 66-23-107#12/15.04.2014 г. контролният орган правилно бил задължил осигурителя да заличи подадените данни по чл.5, ал.4 КСО за И. Н. Д. с вид осигурен – 10 за периода от 01.04.2010 г. до 24.09.2013 г. и да подаде основни данни с декларация обр.1 с вид осигурен – 14, като в промяната били включени видът на осигуряването и осигурителният доход бил съобразен с чл.6, ал.4 КСО.

В хода на делото се събраха допълнителни доказателства относно:

Дейността на И. Н. Д. като управител на [фирма] – Клон “Стара 3.

В качеството на управител на [фирма] – Клон “Стара 3. И. Н. Д. е ръководител текущата му дейност, видно от представените от жалбоподателя с молба от 14.10.2014 г., чрез:

- сключване като наемодател на договори за наем с трети лица – наематели и анекси към тях за отдаване под наем на Д. на [фирма] като производствени площи с машини и съоръжения, офис – помещения, части от административни и производствени сгради, части от производствени бази, производствени и складови помещения, гаражни клетки, МПС-та с дати 01.08.2010 г., 01.09.2010 г., 01.10.2010 г., 15.11.2010 г., 26.11.2010 г., 18.11.2010 г., 01.12.2010 г., 01.02.2011 г., 01.07.2011 г., 01.08.2011 г., 03.01.2012 г., 01.07.2012 г., 01.07.2013 г. – така е извършвал както правни, така и фактически действия по управлението на недвижими имоти и други активи на дружеството и осигуряване на текущи приходи от наеми;

- подписването на счетоводни документи на [фирма] – Клон “Стара 3.” за счетоводно приключване, в т.ч. Г. по чл.92 ЗКПО за 2010 г., счетоводен баланс към 31.12.2010 г. и отчет за приходите и разходите към 31.12.2010 г. със съответните приложения; Г. по чл.92 ЗКПО за 2011 г., счетоводен баланс към 31.12.2011 г. и отчет за приходите и разходите към 31.12.2011 г. със

съответните приложения; Г. по чл.92 ЗКПО за 2012 г., счетоводен баланс към 31.12.2012 г. и отчет за приходите и разходите към 31.12.2012 г. със съответните приложения; счетоводен баланс към 30.09.2010 г. и отчет за приходите и разходите към 30.09.2010 г. на л.49 – л.100 и на л.216 – 223 от приложение № 1 към делото;

- отработване на пълния брой работни дни и/или ползван отпуск, видно от извлеченията от платежни ведомости на [фирма]– Клон “Стара 3.” в частта на начислените за управителя на клона суми за м.06 – м.12.2010 г., м.01 – м.12.2011 г., м.01 – м.08.2012 г., м.01 – м.09.2013 г. на л.133 до л.172 от приложение № 1 към делото;

- подписване на застрахователни полици за сключване на договори за задължителна застраховка “Гражданска отговорност” на автомобилистите за МПС-та от 23.03.2012 г., 28.03.2012 г. и 26.06.2013 г. в изпълнение на функциите му по стопанисване на предоставени на клона Д.;

- издаване и акцептиране на фактури за стоки и услуги, доставени съответно от и на [фирма]– Клон “Стара 3.”;

- командироване на работници на клона, видно от подписаните от него заповеди за командировки на л.179 до л.187 от приложение № 1 към делото, въз основа на работодателските му функции по § 1, т.1 от ДР на КТ;

- изпълнение на задачи по издадени му командировъчни заповеди при управление на текущата дейност на клона на л.188 до 197 от делото;

- подписване на протоколи обр.19 за установяване завършването и за изплащане на натурални видове СМР, изпълнени от [фирма]– Клон “Стара 3.” като изпълнител на различни възложители на л.198 – л.210 от делото за периода 16.05.2011 г. до 04.09.2012 г.;

- представителство пред банки и разпореждане с наличните по банкови сметки на клона средства за текущи плащания във връзка с дейността му, видно

от нарежданията - разписки за получени в брой суми за заплати на л.227 до 249 от приложение № 1 към делото

- представителство пред различни държавни и общински органи и институции, във връзка с което е подписвал и подавал съответни документи като представените в НОИ декларации по чл.7, ал.8 КСО на л.211 до 215 от приложение № 1 към делото за периода от 22.03.2011г. до 22.12.2011 г.;

Осигуряване на И. Н. Д. ЕГН [ЕГН]

От писмо изх. № 2695#2/11.11.2014 г. на ТД на НАП – [населено място], Офис – [населено място] от приложената справка се установи, че внесените от [фирма], ЕИК[ЕИК] осигурителни вноски по партидата на И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] за периода м.04.2010 г. – м.09.2013 г. са в размер на 384.63 лв. Отражено е, че тази сума е формирана от сбора на вноските, срещу които по Р. има отметка в колона “Платено” и е посочена дата на плащане.

Процесуалният представител на жалбоподателя юрисконсулт И. оспори по чл.193, ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО с.з. на 20.11.2014 г. верността на съдържанието на писмо изх. № 2695#2/11.11.2014 г. на ТД на НАП – [населено място], Офис – [населено място] и приложената към него справка, твърдейки, че действително внесените от [фирма], ЕИК[ЕИК] осигурителни вноски за И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] за периода м.04.2010 г. – м.09.2013 г. съществено надвишава удостоверения с тях общ платен размер от 384.63 лв. След заявление на ответника по чл.193, ал.2 ГПК вр. чл.144 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО, че ще се ползва от така оспорените писмо изх. № 2695#2/11.11.2014 г. на ТД на НАП – [населено място], Офис – [населено място] и приложената справка в процеса, съдът откри производство за проверка на истинността им.

В рамките му по реда на чл.194 ГПК вр. чл.144 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО се представи писмо изх. № 93-00-628/26.11.2014 г. на [фирма], че по данни от счетоводната фирма, обслужвала Клон “Стара 3.” до закриването му,

осигуряването на И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] е извършвано от 15.10.2009 г. до 31.03.2010 г. по трудов договор от осигурител с ЕИК 8316299990167; от 01.04.2010 г. до 01.07.2010 г. по договор за възлагане на управление от осигурител с ЕИК 8316299990167 и от 01.07.2010 г. до 25.09.2013 г. от осигурител с ЕИК 8316299990079 по договор за възлагане на управлението. Поради настъпило объркване при генериране на последните четири цифри от ЕИК-та на някои от клонове на [фирма] при търговската и статистическата им регистрация, видно от подадените от [фирма] молба изх. № 93-00-267/02.06.2010 г. до ТД “ГДО” – НАП и молба изх. № 93-00-267/04.06.2010 г. Агенцията по вписванията, осигурителни вноски за това лице са постъпвали не само от [фирма] – Клон “Стара 3.”, ЕИК 8316299990079, но и от [фирма] – Клон “В.”, чийто код при вписването му е бил ЕИК 8316299990079. Поради грешки в системите на Агенцията по вписванията, НОИ и НАП при генериране на новите кодове на обособените през 2010 г. клонове на това дружество, осигуровки, внасяни [фирма] – Клон “Стара 3.”, ЕИК 8316299990079 са регистрирани като платени от [фирма] – Клон “В.” с предходен ЕИК 8316299990079. Същевременно за известен период след учредяването му [фирма] – Клон “Стара 3.” е бил с ЕИК 8316299990098, последните четири цифри от които съвпадат с тези на Спортен комплекс “С.” преди преобразуването му в Клон “С.”. Поради тези съвпадения е настъпило объркване в информацията на НОИ и НАП относно декларираните и внесени за И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] осигурителни вноски.

Горното се потвърждава от Справката от Персоналния регистър на НОИ за осигурителните периоди от 01.01.2005 г. до 31.12.2014 г. на И. Н. Д. ЕГН [ЕГН], валидна към 07.03.2014 г. (л.98 – л.127), според която от м.04.2010 г. до м.09.2013 г. това лице е осигурявано от осигурител с ЕИК 8316299990079, изписан като [фирма] – Клон “В.”. Видно от легендата към тази справка на л.106 от делото, срещу ЕИК 8316299990079 е записан като осигурител

[фирма], Клон “В.”, а [фирма], Клон “Стара 3.” фигурира с ЕИК 8316299990098, което не съответства на официалните единни идентификационни кодове на тези клонове по Търговския регистър и Регистъра БУЛСТАТ през същия този период - [фирма] – Клон “В.” по търговска регистрация от 14.04.2010 г. е с ЕИК8316299990217, а [фирма], Клон “Стара 3.” от 24.04.2010 г. е с ЕИК 8316299990079.

Тези констатации се потвърждават от писмо изх. № 165/13.01.2015 г. на ТД на НАП – В., според което не може да бъде предоставена изисканата от съда справка за внесените осигурителни вноски във фонд “Безработица” за И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] за периода 01.04.2010 г. – 25.09.2013 г., тъй като тези вноски не се разпределят в индивидуални партии на лицата. Сумите от тях постъпват общо по единния идентификационен код на осигурителя, а персонално по ЕГН на осигуреното лице се декларират само данните за осигурителен стаж и осигурителен доход. Конкретно за И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] е посочено, че според подадените от осигурителя декларации обр.1 по Наредба № Н-8/2005 г. на МФ за периода 01.04.2010 г. – 25.09.2013 г. същият е упражнявал дейност като лице, наето по договор за управление и контрол на търговско дружество, осигурителният му доход за периода е в размер на 55 849.50 лв., а осигурителните вноски за фонд “Безработица” са в размер на 1% от него.

С писмо изх.№ 2544-002933/16.12.2014г. на ТД на НАП “СДО” – С. се отказва изисканата от съда справка за внесените осигурителни вноски във фонд “Безработица” за И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] за периода 01.04.2010 г. – 25.09.2013 г. по причини, че осигурителните вноски, които осигурителят е задължен да удържа и внася се заплащат общо като публично задължение, а не по индивидуални партии на всяко заето лице, поради което не може да бъде удостоверен размерът на внесените за лицето осигурителни вноски, а са само декларираният им размер.

Тъй като писмо изх. № 2695#2/11.11.2014 г. на ТД на НАП – [населено място],

Офис – [населено място] и приложената справка са представляват официални документи тежестта да докаже неистинността им съгласно чл.193, ал.3, изр.1 ГПК вр. чл.144 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО пада върху оспорилия ги жалбоподател. Събраните по чл.194, ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО доказателства не установяват твърдяната невярност на съдържанието на им. В справката към писмо изх. № 2695#2/11.11.2014 г. на ТД на НАП – [населено място], Офис – [населено място] са включени всички декларирани за лицето И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] осигурителни вноски за фонд “Безработица”, в т.ч. от осигурител ЕИК 8316299990079, съответстващ на [фирма] – Клон “Стара 3.”, за м.08.2010 г. до м.09.2013 г., от осигурител с ЕИК 8316299990098, съответстващ на първоначалния код на този клон, дублиращ предишния БУЛСТАТ на [фирма]–Курортен комплекс “С.”, за м.07.2010 г., и от осигурител с ЕИК 8316299990167, съответстващ на този на [фирма]–Монтажно предприятие “Стара 3.” преди преобразуването му в Клон “Стара 3.”, за м.04 – м.06.2010 г. Същевременно, отразените в писмо изх. № 2695#2/11.11.2014 г. на ТД на НАП – [населено място], Офис – [населено място] платени осигурителни вноски – **384.63 лв.**, сбирувани с посочените в приложената справка неплатени вноски – **173.92 лв.** за м.01 и м.06.2011 г., м.02, м.03, м.05, м.06, м.09 – м.12 2012 г., м.06 и м.09.2013 г., се равняват на декларираните осигурителни вноски - 558.55 лв., изчислени с окръгляване при ставка 1% за фонд “Безработица” от осигурителния доход за периода м.04.2010 г. – м.09.2013 г. съгласно писмо изх.№ 165/13.01.2015 г. на ТД на НАП – [населено място]. При тези данни и предвид липсата на ангажирани от жалбоподателя преки доказателства за платените за И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] осигурителни вноски за м.04.2010 г. – м.09.2013 г., при негова тежест да докаже техните плащания по дати и суми, съдът съгласно чл.194, ал.3, изр.1 вр. ал.2, изр.1 ГПК вр. чл.144 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО приема за недоказано оспорването на истинността на писмо изх. № 2695#2/11.11.2014 г. на ТД на НАП – [населено място], Офис – [населено място] с приложената към него

справка досежно верността на сочения в тях платен размер на тези осигурителни вноски и отказва изключването им от доказателствата по реда на чл.194, ал.3, изр.2 вр. ал.2, изр.2 ГПК вр. чл.144 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО.

Релевантно за спора остава безспорно установеното от всички налични по делото доказателства, че за периода м.04.2010 г. – м.09.2013 г. подаваната в Р. от [фирма] – Клон “Стара 3.”, ЕИК 8316299990079 като осигурител информация със съответните му декларации обр.1 за лицето И. Н. Д. ЕГН [ЕГН] е за вид осигурен с код 10 при начислени осигурителните вноски за всички осигурени социални рискове по чл.4, ал.1, т.7 КСО, в т.ч. 1% за фонд “Безработица” на базата на деклариран негов осигурителен доход в размер на общо 55 849.50 лв.

Съдът при тази фактическа обстановка, от правна страна прие:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е срещу решение на ръководител на териториално поделение на НОИ, издадено в производство за административно обжалване по реда на чл.117, ал.3 КСО на задължителни предписания по чл.117, ал.1, т.3 КСО. Това решение, макар да е издадено от горестоящ административен орган за потвърждаване на оспорения пред него първоначален административен акт, подлежи на съдебно обжалване съгласно изричната специална разпоредба на чл.118, ал.1, изр.1 КСО. Оспорването е от надлежна страна – осигурителят – адресат на атакуваното контролно решение по чл.117, ал.3, изр.2 КСО и потвърдените с него задължителни предписания по чл.117, ал.1, т.3 КСО. Решение № РО-378/12.06.2014 г. е връчено на [фирма] по пощата с препоръчано писмо съгласно чл.117, ал.3, изр.3 КСО на 18.06.2014 г., видно от Известие за доставяне № 4100013583667 на л.63 от делото. Броен оттогава 14-дневният срок по чл.118, ал.1, изр.1 КСО за съдебно обжалване е изтекъл на 03.07.2014 г. Жалбата до съда е подадена чрез ТП на НОИ-С.-град с вх. № 70-33-3/03.07.2014 г. без просрочие.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Решение № РО-378/12.06.2014 г. е подписано лично от Т. Б. В., заемащ към датата на издаването му длъжността директор на ТП на НОИ-С.–град въз основа на безсрочно назначение на нея като държавен служител по Заповед № 2146/27.07.2012 г. на управителя на НОИ по чл.9, ал.2 ЗДСл и чл.33, ал.2, изр.3 КСО. В това си длъжностно качество е титуляр на всички нормативно предвидени правомощия на ръководител на териториално поделение на НОИ по чл.33, ал.2, изр.1 КСО вр. чл.9, ал.2 от Правилника за организацията и дейността на Националния осигурителен институт, приет с Решение № 1.11.2 на НС на НОИ от 16.01.2014 г. (ред. - обн., ДВ, бр.8 от 2014 г., изм., бр.87 от 2014 г.) (ПОДНОИ). С чл.29, т.4 ПОДНОИ *ръководителят на териториалното поделение е овластен да упражнява правомощията, които са му определени в КСО.* В съответствие с това, директорът на ТП на НОИ – С.–град е разполагал по силата на заеманата от него длъжност с компетентността по чл.117, ал.3, изр.1 КСО да се произнесе по подадената до него жалба вх. № 66-23-107#15/15.04.2014 г. на [фирма] срещу Задължителни предписания 66-23-107#12/07.05.2014 г. на главен инспектор по осигуряване от ръководеното от него териториално поделение на НОИ. Следователно Решение № РО-378/12.06.2014 г. е издадено от по-горестоящ административен орган по чл.33, ал.2, изр.1 КСО вр. чл.9, ал.2 ПОДНОИ, притежаващ необходимата да негова валидност функционална, териториална и персонална компетентност по чл.117, ал.3, изр.1 КСО и чл.29, т.4 ПОДНОИ.

Процесните Задължителни предписания изх.№ 66-23-107#12/15.04.2014 г. са издадени от Ц. П. С. при ТД на НОИ – С. – град на длъжност главен инспектор по осигуряването - сектор “Финансови ревизии – първи”, отдел “Контрол по разходите на ДОО” – Дирекция “Краткосрочни плащания и контрол” – ТП на НОИ–С. – град. Същата в това длъжностно качество е специализиран контролен орган по чл.107, ал.2, т.1 КСО на НОИ с всички произтичащи права

по осъществяването на контрола за спазване на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, в т.ч. да дава задължителни предписания по спазване разпоредбите по ДОО съгласно чл.108, ал.1, т.3 КСО. Това правомощие е упражнено по отношение на [фирма] - осигурител със седалище в [населено място], т.е. в рамките и функционалния и териториален обхват на дейност на ТП на НОИ – С. – град съгласно чл.30, ал.1, т.5 ПОДНОИ вр. чл.33, ал.5, т.4 КСО.

Решение № РО-378/12.06.2014 г. е надлежно мотивирано от фактическа и правна страна съгласно чл.117, ал.3, изр.1 КСО. Задължителни предписания изх. № 66-23-107#12/15.04.2014 г. също са редовни от формална страна, тъй като сочат констатираното нарушение на осигурителното законодателство – некоректно подадени от осигурителя данни по чл.5, ал.4 КСО и определят надлежно приложената с тях принудителна административна мярка по чл.108, ал.1, т.3 КСО за отстраняването му – заличаване на вида на осигуряването и размера на осигурителния доход по подадените декларации обр.1 за лицето И. Н. Д. за периода м.04.2010 г. – м.09.2013 г. и подаването на такива с нови верни данни, всички представени в табличен вид. Формални нередовности на тези актове на осигурителната администрация не се сочат от жалбоподателя, нито служебно се констатира от съда.

Административното производство е започнало служебно - във връзка с писмо № 66-21-43#1/09.12.2013 г. на ТП на НОИ – С.-град е разпоредена на основание чл.107 КСО със Заповеди № 5/03.01.2014 г. и № 161/04.02.2014 г. За ръководител на ТП на НОИ – [населено място] проверка по разходите на ДОО на **“Монтажи”** ЕАД – Клон Стара 3. за периода от 01.04.2010 г. до 25.09.2013г., възложена на главен инспектор по осигуряването Е. Д. Г. при ТП на НАП–Стара 3., за установяване осигурителните права на И. Н. Д. ЕГН [ЕГН]. В хода ѝ по реда на чл.108, ал.1, т.1 КСО са събрани писмени доказателства за правното положение на лицето като управител на [фирма] – Клон Стара 3.

(договорите от 01.04.2010 г., 01.03.2011 г., 01.01.2012 г. и 01.01.2013 г.), изготвена е справка от Р. за подаваните данни за вида на осигуряването му и размера на осигурителния доход по чл.5, ал.4 КСО. Резултатите от тази проверка са отразени в констативни протоколи от 10.01.2014 г. и 05.02.2014 г. Въз основа на тях са издадени Задължителни предписания изх. № 66-23-107#5/25.09.2013 г. които след административно обжалване са отменени на основание чл.117, ал.3 КСО с Решение № РО-205/04.04.2014 г. на директора на ТП на НОИ–С. – град и преписката е върната на контролния орган за издаване на задължителни предписания за промяна на вида на осигуряването и размера на осигурителния доход съгласно чл.6, ал.4 КСО. В това повторно производство по чл.108, ал.1, т.3 вр. ал.3 КСО са отстранени констатираните с Решение № РО-205/04.04.2014 г. пропуски и са издадени според указанията на горестоящия административен орган Задължителни предписания № 66-23-107#12/15.04.2014 г. Производството по тяхното административно обжалване по чл.117, ал.1, т.3 КСО е образувано по подадена от [фирма] жалба вх. № 66-23-107#15/15.04.2014 г. в 14-дневния срок по чл.84, ал.1 АПК С жалбата не са представени документи, нито са направени доказателствени искания, които да не взети предвид или да не са уважени. Заявените пред горестоящия административен орган са правни, не са свързани с неизяснени или погрешно установени факти от значение за спора, поради което не е налагало такива да се изясняват със служебно събиране на допълнителни доказателства по чл.85, ал.3 АПК. Директорът на ТП на НОИ -С.–град се е произнесъл по подадената до него жалба № 66-23-107#15/15.04.2014 г. с Решение № РО-378/12.06.2014 г. в 1-месечния срок по чл.117, ал.3, изр.1 КСО от нейното получаване. Този контролен административен акт е издаден по допустима и редовна жалба, без процесуални и доказателствени пропуски, които да са повлияли на произнасянето му с Решение № РО-378/12.06.2014 г. Резюмиран този анализ сочи, че съществени процесуални нарушения не са

допуснати в производството по чл.108, ал.1, т.3 вр. ал.3 КСО по издаване на Задължителни предписания изх. № 66-23-107#12/15.04.2014 г. на контролен орган по чл.107, ал.2, т.1 КСО, нито при административното обжалване по чл.117, ал.3 вр. ал.1, т.3 КСО, приключило с Решение № РО-378/12.06.2014г. на директора на ТП на НОИ – С.-град.

Произнасянето на осигурителната администрация, обаче противоречи на приложимите за този осигурителен случай материалноправни разпоредби на чл.10, ал.1, чл.11, ал.1, т.3, чл.4, ал.1, т.7 и § 1, т.3 от ДР на КСО.

Съгласно чл.1, т.1 КСО безработицата е *осигурен социален риск* от обхвата на държавното обществено осигуряване. Професионален е - състои се в оставане на работоспособно лице без работа вследствие прекратяването на трудово, служебно или *приравнено на тях правоотношение, по което то е полагало зависим труд* - основание за осигуряването му, при невъзможност по причини в пазара на труда да започне нова работа, от която да се издържа. Настъпването на този риск поражда осигурително право по чл.11, ал.1, т.3 КСО на осигуреното лице на *обезщетение за безработица*, при насрещно задължение на осигурителния орган да предостави дължимата му се по закон осигурителна закрила с изплащане на престацията по чл.54а КСО, заместваща изгубения доход от труд.

Осигурено лице е физическо лице, което *по закон има задължение за внасяне на осигурителни вноски* и което има право на обезщетения и помощи от общественото осигуряване при настъпването на осигурен социален риск. Дефинирано е с § 1, т.3, изр.1 от ДР на КСО *като физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал.1 КСО и за което са внесени или са дължими осигурителни вноски*. Според § 1, т.3, изр.2 от ДР на КСО осигуряването на такова лице, което е започнало с трудова дейност съгласно чл.10 КСО, продължава и през периодите по чл.9, ал.2, т.1 – 3 и 5 КСО. Следователно характеристиките на

качеството “осигурено лице” са няколко. Първо, това е *правно* качество – може да го придаде само правна норма при предвидените с нея предпоставки. Веднъж придобито, то поставя осигуреното лице в обхвата на системата на общественото осигуряване и като задължение за участието в набирането на средствата по осигурителните фондове, но и като право на осигурителните престации при настъпване на осигурени социални рискове. Второ, качеството на “осигурено лице” е присъщо само на физически лица, които *упражняват трудова дейност* по чл.4 и чл.4а, ал.1 КСО. Този признак е изрично заложен в общата легална дефиниция по § 1, т.3, изр.2 от ДР на КСО като израз на еднаквото *социално основание* за иначе различните правни основания за осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал.1 КСО, каквато е полагането на труд, в една или друга организационна форма, от който лицето получава доходи за своята издръжка. Трето, качеството “осигурено лице” е *вторично* правно качество понеже в задължителното обществено осигуряване то винаги предпоставя друго предхождащо го, първично качество по чл.4 и чл.4а, ал.1 КСО. И е така защото осигурителното правоотношение е винаги акцесорно на *основното правоотношение по полагане на труд*, заради което възниква и вместо което се развива при настъпване на осигурен социален риск. Четвърто, качеството “осигурено лице” предпоставя *започнала и непрекъзната* съгласно чл.10, ал.1 КСО трудова дейност по чл.4 и чл.4а, ал.1 КСО, за която се дължат или са внесени осигурителни вноски.

Кръгът на осигурените лица в ДОО не е общ и единен, а диференциран в зависимост от източника на задължението за осигуряването им, характера на упражняваната от тях трудова дейност и предвидения от закона обем на осигурителната им закрила. Задължително осигурените лица са тези, за които задължението за осигуряване възниква пряко по силата на закона, независимо от волята им, като за различните категории то може да е в пълен или частичен обем като обхват на осигурените социални рискове или случаи. Лицата,

подлежащи на задължително ДОО, за всички осигурени социални рискове, в т.ч. за безработица, са изрично и изчерпателно определени в чл.4, ал.1, т.1, изр.1, т.2–5, пр.1, т.7, т.8–10 КСО. Независимо от разликите в тези категории, обединяващото е, че в една или друга форма, всички включени в тях *лица получават средства за издръжката си срещу полаган личен труд за друго*.

Спорът е дали И. Н. Д. има качеството на задължително осигурено лице по чл.4, ал.1, т.7 вр. чл.10, ал.1 вр. § 1, т.3 от ДР на КСО по осигурения социален риск безработица по чл.1, т.1 КСО, за да са прецени правилно ли са подадени по чл.5, ал.4 КСО вр. чл.2, ал.1 от Наредба № Н-8/2005г. на МФ от [фирма] като осигурител данни за вида на този осигурен с код 10 и в зависимост от това има или не нарушение на осигурителното законодателството, което да се отстранява със задължително предписание по чл.108, ал.1, т.3 КСО. Релевантен е периодът от 01.04.2010 г. до 25.09.2013 г., за който в осигурителната администрация са били подадени декларациите обр.1 с предписаната корекция. През този период действащи са две редакции на чл.4, ал.1, т.7 КСО.

Първата редакция на чл.4, ал.1, т.7 КСО (предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г.), в сила от **01.01.2007 г.** съгласно § 9 от ПЗР на Закона за бюджета на ДОО за 2007 г. (ДВ, бр.105 от 2006 г.) до **31.12.2012 г.** предвижда, че задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са **изпълнителите по договори за управление и контрол на търговски дружества**, едноличните търговци и неперсонифицираните дружества, синдиците и ликвидаторите.

Втората редакция на чл.4, ал.1, т.7 КСО (предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г., изм., бр.99 от 2012 г.), в сила от **01.01.2013 г.** съгласно § 8 от ПЗР на Закона за бюджета на ДОО за 2013 г. (ДВ, бр.99 от 2012 г.) до **31.12.2013 г.** предвижда, че задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова

злополука и професионална болест и безработица са **управителите**, прокуристите и контрольорите **на търговски дружества** и еднолични търговци, синдици и ликвидатори, членовете на управителните, надзорните и контролните съвети на търговските дружества, както и лицата, работещи по договори за управление на неперсонифицираните дружества.

При издаването на Решение № РО-378/12.06.2014 г. в сила е и **третата редакция** чл.4, ал.1, т.7 КСО (предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г., изм., бр.99 от 2012 г. и бр.106 от 2013 г.), в сила от 01.01.2014 г. до 01.01.2015 г. съгласно § 9 от Закона за бюджета на ДОО за 2014 г. (ДВ, бр.106 от 2013 г.), която гласи, че задължително осигурени по този кодекс за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица са **управителите** и прокуристите на търговски дружества и на еднолични търговци и **техните клонове**, членовете на съвети на директорите, на управителни и надзорни съвети и контрольори на търговските дружества, синдици и ликвидатори, както и лицата, работещи по договори за управление на неперсонифицираните дружества.

Синтезирани трите редакции на чл.4, ал.1, т.7 КСО и последователното разширяване на обхвата на тази разпоредба недвусмислено засвидетелстват волята на законодателя за целите на задължителното обществено осигуряване **управлението на търговско предприятие** (цяло или клоново обособена част) да се приравни на **трудова дейност**, чието упражняване по § 1, т.3 от ДР на КСО придава качеството на осигурено лице по риска безработица.

Съгласно чл.17, ал.1 ТЗ всеки търговец може да открие клон извън населеното място, в което са намира седалището му. Съгласно чл.17, ал.2 ТЗ клонът подлежи на вписване в Търговския регистър по реда на ЗТР въз основа на писмено заявление, което съдържа: седалище и предмет на дейност на клона; данни за лицето, което управлява клона, и обема на представителната му власт.

При вписване в търговския регистър по чл.23 ЗТР Агенцията по вписванията определя на всеки клон единен идентификационен код (ЕИК), отделен от този на търговеца с допълнителни четири знака, с който се вписва в регистър [улица], т.8 от Закона за регистър [улица], изр.1 ТЗ задължава клона да води търговски книги като самостоятелен търговец по чл.53 ТЗ без да съставя отделен баланс. По спорове, произтичащи от преки отношения с клон, искиве могат да се предявят срещу търговеца и по седалището на клона, постановяват чл.20 ТЗ и чл.108, ал.1, изр.1 ГПК. Клонът, без да е юридическо лице като организационно и икономическо обособено образувание може да е *работодател* по § 1, т.1 от ДР на КТ, самостоятелно наемащ работници и служители по трудово правоотношения и организация - *осигурител* по чл.5, ал.1, изр.1 *in fine* КСО. Този правен режим показва, че клон е обособяване на част от дейността на търговеца, на негово предприятие на място, различно от седалището му. Основният критерий е териториален – клонът се учредява тогава, когато търговската дейност е така организирана, че да се извършва в населено място извън това на основното седалище. При тази структура на предприятието, всеки негов клон подлежи на вписване, отделно от търговеца, с произтичащата от тази регистрация публичност по чл.2а, т.1 ЗТР. Клонът има индивидуализиращи го белези (фирма по чл.8 ТЗ, седалище, адрес на управление, предмет на дейност, 13-значен ЕИК), различни от тези на търговеца. Разполага с обособено имущество. Води търговски книги и отделно счетоводство без баланс. Може да се преобразува в самостоятелно предприятие и да се отчужди като отделен обект – аргумент чл.15, ал.2 ТЗ. Веднъж създаден и вписан, клонът има свое съществуване като място, в което се водят редовно търговски дела при външна самостоятелност с местни средства. Обобщено, клонът е част от дейността на търговеца, която се извършва в териториална структура, обособена в правно, организационно и имуществено отношение, а във функционално отношение се характеризира с относително самостоятелно

управление.

За целите на задължителното обществено осигуряване под *изпълнител по договор за управление на търговско дружество* по чл.4, ал.1, т.7 КСО (предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г.), в редакцията, действала до 31.12.2012 г., следва да бъде разбирано всяко лице, на което с *договор е възложено управление на търговско предприятие*. Тъй като клонът на търговско дружество притежава белезите на търговско предприятие, то и управлението му е основание за осигуряване по чл.4, ал.1, т.7 КСО (предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г.). В случая то е приложимо. Първо, [фирма] е учредено като еднолично акционерно дружество по чл.64, ал.1, т.4 вр. чл.158 ТЗ, което е вписано по реда на чл.174, ал.1 ТЗ в регистъра на търговските дружества при СГС по ф.д. № 26641/1993 г. Негов едноличен собственик на капитала е държавата, чиито права се упражняват от [фирма], ЕИК[ЕИК] – [населено място]. Действащ през процесния период е Уставът, приет с решение по Протокол № РД-21-99/03.06.2009г. на министъра на икономиката и енергетиката, изменен и допълнен с Протокол № РД-21-02/07.01.2010 г. на министъра на икономиката, енергетиката и туризма. Това правно положение на [фирма] не е изменено през проверявания период по начин, който да се отрази на клоновете му. Второ, с решение по Протокол № РД-21-16/18.02.2010 г., взето от министъра на икономиката, енергетиката и туризма, съгласно чл.219, ал.2, чл.221, т.11, чл.23а ТЗ вр. чл.8, ал.1, чл.9, чл.12, т.10 от ПРУПДТДУК и чл.15, ал.2, б.”и” от Устава е дадено разрешение на [фирма] да извърши промяна в организационната си структура, като регистрира като клонове 6 организационни единици, в т.ч. под № 1 - [фирма] – Монтажно предприятие “Стара 3.” да се преобразува, като се обособи в Клон “Стара 3.”. Такова решение е взето по Протокол № 44/21.12.2009 г. от Съвета на директорите на основание чл.20, ал.5, т.5 вр. чл.15, ал.2, б.”и” от Устава, а по Протокол № 45/15.03.2010 г. на основание чл.20, ал.5, т.7 от Устава И. Н. Д.

ЕГН [ЕГН] е избран за УПРАВИТЕЛ на [фирма] – Клон “Стара 3.”. Клонът е вписан в по реда на чл.17 ТЗ на 24.04.2010 г. със свои фирма, седалище и адрес на управление, предмет на дейност, ЕИК, управител на клона и обем на представителната му власт. Промяна в тази му търговска регистрация не е извършвана до 25.09.2013 г., когато е закрит и е заличено вписването му. Следователно през релевантния период [фирма] – Клон “Стара 3.” е бил създаден, вписан и функциониращ в съответствие с изискванията на закона, поради което възложеното на жалбоподателя с договорите от 01.04.2010 г., 01.03.2011 г., 01.01.2012 г. и 01.01.2013 г. негово управление като такова на просто, относително самостоятелно търговско предприятия от състава на сложното търговско предприятие на учредилото ги еднолично акционерно дружество е основание за осигуряването му по реда на чл.4, ал.1, т.7 КСО (ред. - предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006г.) по риска безработица от **01.04.2010 г. до 31.12.2012 г.** В качеството на управител на клон, който е *неперсонифицирана териториална организирана структура на търговско дружество* не може да се постави извън обхвата на разпоредбата в тази й редакция, при положение, че същата изрично включва изпълнителите по договори за управление на *неперсонифицирани дружества* (образувания), без оглед на вида им.

Задължителен елемент от търговската регистрация на всеки клон по чл.17, ал.1 ТЗ е вписването на лицето, което го управлява и обема на неговата представителна власт съгласно чл.17, ал.2, т.2 ТЗ, въз основа на нотариално заверено негово съгласие с образец на подписа му съгласно чл.17, ал.3 ТЗ. Управителят на клон не е орган на търговеца – негов принципал. Законът не урежда правомощията му, докато статусът и функциите на органите на юридическите лица са по начало правно регламентирани. Отделно, чл.17, ал.1 ТЗ допуска еднолични търговци, които не могат да имат органи, да откриват клонове с вписани управители. Управителят на клона е пълномощник на

търговеца за правните действия, които извършва във връзка с дейността на клона. Той може да е прокурист по чл.22 ТЗ или търговски пълномощник по чл.26 ТЗ. Видът на това упълномощаване, както и обемът на представителна власт се определят от търговеца в съответните нормативно очертани нейни граници. Статусът на И. Н. Д. като управител на [фирма] - Клон "Стара 3." от 01.04.2010 г. до 25.09.2013 г. е този на прокурист. Аргументите за този извод.

Първо, правната доктрина без колебание приема, че **прокурата на клон е допустима** съгласно чл.22, ал.2, изр.2 ТЗ. Както управителят на клон по чл.17, ал.2, т.2 ТЗ, така и прокуристът по чл.21 ТЗ управляват предприятие – било в отделна част, било в цялост. Разликите им касаят само обема на правата, задълженията и фактическите отношения, т.е. предприятието по чл.15 ТЗ, което всеки един от тях следва да управлява. Второ, в случая прокурата на [фирма] - Клон "Стара 3." е валидно учредена. С договорите от 01.04.2010 г., 01.03.2011 г., 01.01.2012 г. и 01.01.2013 г. и пълномощните към тях И. Н. Д. е *натоварен и упълномощен от [фирма] да управлява Клон "Стара 3." като особена част от търговското предприятие* на дружеството срещу възнаграждение съгласно чл.22, ал.1, изр.1 ТЗ. С всички тези договори за срока на действието им, "МОНТАЖИ" ЕАД е възложило на И. Н. Д., който е приел да управлява търговската дейност на Клон "Стара 3." добросъвестно и в интерес на дружеството – принципал, в съответствие със законите, Устава, решенията на Е. и Съвета на директорите, като организира, координира и контролира текущата негова дейност и да представлява "МОНТАЖИ" ЕАД или Клон "Стара 3." пред трети лица в рамките на предоставените му правомощия. Така И. Н. Д. е натоварен да извършва всички необходими правни и фактически действия по управлението на Клон "Стара 3." и успоредно с това е упълномощен с представителна власт във връзка с осъществяваната от клона търговската дейност. С тези характеристики правното положение на И. Н. Д. като управител на [фирма] има признаците на прокурист чл.21, ал.1, изр.1 ТЗ.

Трето, изпълнени са формално-процедурните изисквания за учредяване на

прокура по чл.21, ал.1, изр.3 ТЗ. Всички пълномощни на И. Н. Д. са издадени от изпълнителния директор на [фирма], въз основа на овластяването му по чл.235, ал.4 ТЗ, с нотариална заверка на положените по тях подписи, извършена от нотариус Р. Б. в района на действие на СРС, рег. № 273 на Нотариалната камара. Тъй като същите са с еднакво съдържание с последователно застъпващи се срокове на действие, от [фирма] е заявено в Търговския регистър за вписване първото по ред упълномощаване ведно с образеца от подписа на И. Н. Д., съдържащ нотариално заверено негово съгласие да е управител на [фирма], Клон “Стара 3.”. Вписан е в Търговския регистър в това негово качество съгласно чл.17, ал.2, т.2 вр. ал.3 ТЗ на 24.04.2010г. по партидата на [фирма], Клон “Стара 3.” с обем на представителна власт, съответстваща на предвидената с чл.21, ал.1, изр.1 ТЗ. Не съществува правна пречка за такава едновременна търговска регистрация на едно и също лице като управител на клон – негов прокурист. Тази прокура е прекратено заедно със закриване на [фирма], Клон “Стара 3.” на 25.09.2013 г. и заличаването му от Търговския регистър. Следователно същата има действие спрямо третите лица съгласно чл.24 ТЗ през проверявания по чл.107 КСО период. Четвърто, отношенията между [фирма] и като търговец и И. Н. Д. като управител на Клон “Стара 3.” са уредени с последователно сключените помежду им договори от 01.04.2010г., 01.03.2011 г., 01.01.2012 г. и 01.01.2013 г. по чл.23 ТЗ. С оглед на предмета – възлагане управлението на Клон “Стара 3.” и съдържанието си като права и задължение на страните, всеки от тях е самостоятелен вид договор, ненаименован, без изрична правна уредба, със смесен характер с елементи на мандат по чл.280 ЗЗД, договор за възлагане на управление по ТЗ и трудов договор по чл.62, ал.1 КТ. Договорите уреждат вътрешните отношения между [фирма] и И. Н. Д. по чл.23 ТЗ, като му възлага да управлява и представлява Клон “Стара 3.” в съответствие с предоставените му с отделен писмен акт пълномощия, нормативната уредба, Устава, решенията на Е. и Съвета на директорите на [фирма]. Така възложените действия, правни

и фактически, включват организацията, ръководството и контрола на дейността на клона и сумирани представляват управление на предприятието му по чл.21, ал.1, изр.1 ТЗ. Сключване на тези договори с такъв предмет е допустимо затова, защото управителят на клона е прокурист на част от търговското предприятие, а управлението на клон е специална прокура. Правното положение на клона предвид относителната му самостоятелност и функциите на управителя му предполагат такъв договор с принципала. В съответствие с това в случая всички договори от 01.04.2010 г., 01.03.2011 г., 01.01.2012г. и 01.01.2013 г. са подписани от изпълнителния директор на [фирма], а не с Клон "Стара З.". П., правата на И. Н. Д. като управител на [фирма] – Клон "Стара З.", определени с договорите и пълномощните му, включват съгласно чл.22, ал.1 ТЗ извършването на *всички действия и сделки*, свързани с търговската дейност на клона, и пряко представителство на [фирма] при сключване на такива сделки и свързаните с тях производства пред държавни и общински органи. Тези права, макар да не са бланкетно дадени, а *изрично изброени* в издадените от изпълнителния директор на [фирма] пълномощни на И. Н. Д. като управител на [фирма] – Клон "Стара З." са формулирани, така че обхващат *всички основни аспекти от осъществяваната от клона дейност* - управление и стопанисване на посочените в пълномощните недвижими имоти - Д. в Стара З., Р., Гълъбово, Я., Нова З., С. и отдаването им под наем, сключване на граждански договори за ползвани от клона услуги и сключване на търговски договори за изпълнявани от клона СМР - изработка на заготовки на стойност до 5 000 лв., сключване, изменение и прекратяване трудови договори с работници и служители, представителство пред всички държавни и общински органи по въпроси, свързани с дейността на клона. Упълномощаването не включва отчуждаване и обременяването с тежести на недвижими имоти на търговеца съгласно чл.22, ал.2, изр.1 ТЗ освен с изрично писмено съгласие от изпълнителния директор на дружеството. Териториално е ограничено до дейността на [фирма] - Клон "Стара З.", както изрично се допуска от чл.22,

ал.2, изр.2 ТЗ. Забраната за извършването на конкурента търговска дейност - сключване на сделки от своя или за чужда сметка, аналогични и сходни с тези на клона – без изрично писмено съгласие на [фирма] е допустимо по чл.29, ал.1 ТЗ ограничение. Поради всичко изложено, съдът приема, че правомощията на И. Н. Д. по пълномощните му по чл.21, ал.1, изр.3 ТЗ и договорите му по чл.23 ТЗ в съществените си елементи съвпадат с определените от закона. Доколкото извън тях има предвидени максимални лимити, до които може да сключват някои сделки, те съответстват на реално осъществяваните от клона сделки, без доказателства за надхвърлянето им. Що се отнася до формално-юридическата нищожност на тези ограничения извън допустимите по чл.22, ал.2 ТЗ, тя е частична, не засяга прокурата като цяло, има действие само във външните отношения с трети лица, не и във вътрешните отношения между [фирма] и И. Н. Д. и не отнема статуса му на прокурист на клона. Така е тъй като са налице всички съществени за прокурата признаци – широка представителна власт, която обхваща всички действия и сделки, свързани с търговската дейност на клона, включваща като обем правомощия по посочените по-горе пълномощни чл.21, ал.1, изр.2 ТЗ и договори по чл.23 ТЗ, които съвпадат със нормативно определените по чл.21, ал.1, изр.1 ТЗ с допустимите по чл.22, ал.2, изр.1, чл.22, ал.2, изр.2 и чл.29, ал.1 ТЗ ограничения. Това е прокура на клон - доброволно представителство, възникнало по волята на страните, но със съдържание и в обем, определени от закона, съчетано с задължение на прокуриста да управлява този клон, като извършва всички правни и фактически действия по организация, ръководство и контрол на търговската му дейност. Шесто, учредена така, тази прокура е прекратена по чл.25 ТЗ с прекратяване на последния по ред договор по чл.23 ТЗ от 01.01.2013 г. вследствие закриването на клона и заличаването му от Търговския регистър, считано от 25.09.2013 г. При действието ѝ до тази дата, вкл. през цялата 2013 г., придава на И. Н. Д. статуса на **прокурист** на клон по чл.22, ал.2, изр.2 ТЗ ведно с производното му качество на осигурено лице по

чл.4, ал.1, т.7 КСО (ред. - предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г., изм., бр.99 от 2012 г.).

Изменението и допълнението в чл.4, ал.1, т.7 КСО (предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г., изм. и доп., бр.99 от 2012 г. и бр.106 от 2013 г.) по § 4, т.1, б.”б” от ПЗР на Закона за ДОО за 2014 г., с което в разпоредбата изрично са включени **управителите на клонове** потвърждава волята на законодателя да приравни нормативно осигурителния статус на управителите на клонове с този на управителите на търговски дружества.

От 01.04.2010 г. до 25.09.2013 г. И. Н. Д. е изпълнявал сключените с [фирма] договори като управител на Клон “Стара З.”. За целите на задължителното обществено осигуряване, тази му дейност поради естеството ѝ следва да се квалифицира като *трудова* по чл.10, ал.1 вр. § 1, т.3 от ДР на КС, независимо, че упражняването ѝ не е по трудово правоотношение. Първо, с чл.1, чл.4 и 5 от договорите изрично са определени функциите и задълженията на жалбоподателя по управление и представителство и така е очертан постоянният характер на възложената му работа. Второ, предвидено е с чл.1 от договорите мястото на работата му. Трето, уговорено е възнаграждение с чл.6 от договорите, определяемо по реда на чл.34 ПРУПСДП през 2010 г. и по реда на чл.33 ПРУПДТДДУК през 2011 г., 2012 г. и 2013 г., начислявано като заработена от жалбоподателя основна заплата, заплащана ежемесечно, видно от представените платежни ведомости на [фирма]–Клон “Стара З.”. Четвърто, предвиден е годишен отпуск 30 работни дни – чл.4, т.6 от договорите, чието ползване се установява по същите платежни ведомости за месеците, през които е бил в такъв отпуск. П. договорите от 01.04.2010 г., 01.03.2011 г., 01.01.2012г. и 01.01.2013 г. са били изпълнявани от И. Н. Д. с ежедневното му явяване на работа, многократното осъществяване на едни и същи функции в рамките на фиксирано работно време – 8 часа при 5 работни дни в седмицата, като полаганият му труд е отчитан помесечно в цели отработени от него дни, видно

подадените за него такива данни в Р., зачетени от осигурителната администрация, както и от платежните ведомости [фирма] – Клон “Стара 3.”. Шесто, жалбоподателят е имал пряко подчинени му работници и служители в Клон “Стара 3.”, чиято дейност като управител оперативно е организирал, ръководил и контролирал. Седмо, представените образци от подписани от жалбоподателя договори, анекси, протоколи обр.19, фактури, платежни нареждания, годишни данъчни декларации, счетоводни документи, командировъчни заповеди, застрахователни полици, безспорно установяват, че освен *формално* избран като управител на [фирма] Клон “Стара 3.” и вписан в Търговския регистър, *реално* е осъществявал управлението на клона, като текущо е организирал и ръководел търговската негова дейност във всичките й аспекти. Изложеното сочи, че от 01.04.2010 г. до 25.09.2013 г., жалбоподателят е работил по правоотношение, което без да е трудово, е било основание да полага труд с постоянен характер, изискващ пълна ангажираност като време и обем на работата, и да получава средства за издръжката си при условията трайна заетост. Ето защо възникналото по тази поредица от последователни договор правоотношение го поставя в обхвата на чл.4, ал.1, т.7 КСО, а изпълнението му като вид упражнена трудова дейност по чл.10, ал.1 вр. § 1, т.3 от ДР на КСО е основание за негово задължително обществено осигуряване по чл.4, ал.1, т.7 КСО.

В горния смисъл са решение № 9989 от 03.07.2013 г. по адм. дело № 450/2014 г. на ВАС, Шесто отделение, решение № 7862 от 07.06.2013 г. по адм. дело № 4355/2013 г. на ВАС, Шесто отделение, решение № 4427 от 01.04.2014 г. по адм. дело № 450/2014 г. на ВАС, Шесто отделение, решение № 7194 от 28.05.2014 г. по адм. д. № 2051/2014 г. на ВАС, Шесто отделение, решение № 7732 от 06.06.2014 г. по адм. д. № 445/2014 г. на ВАС, Шесто отделение, решение № 13940 от 20.11.2014 г. по адм. дело № 7725/2014 г. на ВАС, Шесто отделение и др.

Следователно [фирма] като осигурител по чл.5, ал.1 КСО надлежно е изпълнил декларационните си задължения по чл.5, ал.4 КСО, подавайки в представените по реда на чл.2, ал.1 от Наредба № Н-08/2005 г. на министъра на финансите декларации обр.1 за периода м.04.2010 г. – м.09.2013 г. коректни данни за И. Н. Д. като управител на [фирма]–Клон “Стара 3.” и като код за вида на осигуряването на това лице – 10 според Указанията по приложение № 1 към Наредба № Н-08/2005 г. на министъра на финансите и като осигурителен негов доход, равен на получените брутни възнаграждения съгласно чл.6, ал.2 КСО. Не е налице нарушение на чл.4, ал.1, т.7 КСО или друга разпоредба на осигурителното законодателство, допуснато от този осигурител, подлежащо на отстраняване, без което процесната принудителна административна мярка, приложена със Задължителни предписания изх. № 66-23-107#12/15.04.2014 г., е постановена в противоречие с чл.108, ал.1, т.3 КСО.

Не се възприема противоположната позиция на контролния орган по чл.107, ал.2, т.1 КСО, издал Задължителни предписания изх. № 66-23-107#12 от 15.04.2014 г., и горестоящия решаващ административен орган, потвърдил ги изцяло с Решение № РО-378/12.06.2014 г. Първо, приложимостта на чл.4, ал.1, т.7 КСО (предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г.), в редакцията в сила от 01.01.2007 г. до 31.12.2012 г., за И. Н. Д. е в качеството му на управител на клон на търговско дружество - *изпълнител по договор за възлагане на управлението на обособена част от търговско предприятие*. Приложимостта на чл.4, ал.1, т.7 КСО (предишна т.6 – ДВ, бр.74 от 2006 г., доп., бр.105 от 2006 г., изм., бр.99 от 2012 г.), в сила от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г., е на база качеството му на *прокурист на клон*. Тъй като това осигуряване не се базира на статуса на *управител на търговско дружество* по чл.135, ал.1, т.2 вр. чл.141 ТЗ, то не отпада за това, че в случая не са изпълнени корпоративните, договорни и регистрационни изисквания за конституирането на този дружествен орган. Това не е недопустимо по чл.11, ал.2 ЗНА отклонение

от общата уредба на ТЗ, а нейно приложение с оглед *алтернативите*, които КСО като особен закон опуска с отчитане характера на регламентираните от него обществени отношения и основните принципи на осигуряването по чл.3, т.1 – 4 КСО - задължителност и всеобщност, при солидарност и равнопоставеност на осигурените лица. Второ, действително приобщените по делото доказателства установяват, че през проверявания период И. Н. Д. е полагал труд като управител на [фирма] – Клон “Стара 3.” *без трудово правоотношение* – това, обаче, не означава автоматически, че е следвало да се осигурява по реда на чл.4, ал.3, т.5 КСО. Изключая работниците и служителите по чл.4, ал.1, т.1 КСО, всички останали категории лица по чл.4, ал.1, т.2 – 8 КСО подлежат на осигуряване за всички рискове на основание на *трудова дейност, която се упражнява без трудово правоотношение* съгласно чл.10, ал.1 вр. § 1, т.3 от ДР на КСО. Трето, вярно е, че за квалификацията на един договор решаващо значение има не наименованието му, а неговото съдържание. Вярно е и обаче, че договорът следва да се тълкува съгласно чл.20 ЗЗД с оглед действителната обща воля на страните, връзките между отделните му клаузи, цялостния му смисъл и цел, обичаите в практиката и добросъвестността. Тълкувани така, подписаните между [фирма] и И. Н. Д. договори от 01.04.2010 г., 01.03.2011 г., 01.01.2012 г. и 01.01.2013 г. са мениджърски по характер, нямат изрична правна уредба и съчетават елементи на договора за управление по ТЗ, договора за поръчка по ЗЗД и трудовия договор по КТ. И като заглавия, но и като предмет и права и задължения на страните, същите са валидно правно основание за възлагане и осъществяване на управлението на [фирма] – Клон “Стара 3.” като дейност по организация и ръководство на дейността му. Ето защо е неприемлива тезата, че само заради заглавията на договорите му от 01.04.2010 г., 01.03.2011 г., 01.01.2012 г. и 01.01.2013 г., И. Н. Д. не можел да се квалифицира като осигурено лице по чл.4, ал.1, т.7 КСО и този деклариран от осигурителя негов статус следвало задължително да се преквалифицира в такъв по чл.4, ал.3, т.5 КСО. Трето,

правомощията на И. Н. Д. включат освен правата, дадени му с издадените от изпълнителния директор на [фирма] писмени пълномощни за *представителство* във *външните* отношения с трети лица, но и правата по *управление* на клона, определени с подписаните от тях договори във *вътрешните* отношения в дружеството. Взети в целостта си, тези правомощия, макар да са конкретно и изрично определени, обхващат *всички* действия и сделки от извършваната от [фирма] – Клон “Стара 3.” търговска дейност, в пълен обем. Не престава да е такава заради фиксираните лимити за сключване, изменение и прекратяване на договори първоначално на стойност до 20 000 лв., а след това до 5 000 лв. - списъкът от ограничения по чл.22, ал.2, изр.1 и 2 ТЗ не е изчерпателен; чл.22, ал.2, изр.3 ТЗ експлицитно допуска и други ограничения в представителната власт на прокуриста, но без действие по отношение на третите лица, без оглед на добросъвестността им и/или (не)вписването им. Това нормативно разрешение е аналогично на предвиденото с чл.142, ал.2, изр.1 ТЗ за представителната власт на управител на О., респ. с чл.235, ал.4 ТЗ за членовете на съвети на директори, респективно на управителни съвети на АД.

Четвърто, по делото е безспорно, че през целия период от 01.04.2010 г. до 25.09.2013 г. като управител на [фирма] – Клон “Стара 3.” е упражнявал съгласно чл.10, ал.1 вр. § 1, т.3 от ДР на КСО трудова дейност по чл.4, ал.1, т.7 КСО, подлежал е на осигуряване за всички рискове, със следваща се по закон дължимост на осигурителните вноски, в т.ч. 1% за Фонд “Безработица” по чл.6, ал.1, т.6 КСО върху начислени и изплатени му брутни месечни възнаграждения съгласно чл.6, ал.2 КСО. **Дължимостта** на тези осигурителни вноски според легалната дефиниция по § 1, т.3, изр.1 от ДР на КСО самостоятелно придава качеството на “*осигурено лице*” на И. Н. Д., щом е упражнявана трудова дейност по чл.4, ал.1, т.7 КСО, независимо, че по делото е безспорно установено тяхното внасяне в частта до 384.63 лв., не и за разлика от 173.92 лв. до пълния дължим се по закон техен размер от 558.55 лв. Ето защо това лице не губи осигурителния си статус по чл.4, ал.1, т.7 КСО за това, че съответната част

от осигурителните вноски по чл.6, ал.1, т.6 КСО не са били внесени от осигурителя и/или не са правилно регистрирани като внесени от НАП и/или НОИ поради посочените по-горе несъответствия в единния идентификационен код и наименованието на [фирма] – Клон “Стара 3.” като осигурител – техен платец.

По изложените съображения, съдът намира жалбата за основателна. Решение № РО-378/12.06.2014 г. по чл.117, ал.3, изр.1 КСО и потвърдените с него Задължителни предписания изх. № 66-23-107#12/15.04.2014 г. по чл.108, ал.1, т.3 КСО са незаконосъобразни и такива следва да бъдат отменени на основание чл.172, ал.1, пр.2 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО.

На жалбоподателя се следва на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО претендираното юрисконсултско възнаграждение в размер на 350 лв. съгласно чл.8, ал.2, т.1 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет за минималните адвокатски възнаграждения. Разноските по делото за внесените от жалбоподателя държавни такси по жалбата и издаване на преписи не се търсят съгласно чл.80 ГПК вр. чл.144 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО, поради което не се присъждат по чл.143, ал.1 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО. Тъй като жалбата не е отхвърлена, ответникът няма право по чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО на юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.–град, Първо отделение,**
21 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № РО-378/12.06.2014 г., издадено от директора на ТП на НОИ-С.–град, с което на основание чл.117, ал.3 КСО е оставена без уважение като неоснователна жалба вх. № 66-23-107#15/15.04.2014 г. на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление - [населено място], [улица] потвърдените с него Задължителни предписания № 66-23-107#12/15.04.2014 г.,

издадени от главен инспектор по осигуряването при ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНИЯ ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ – [населено място], [улица] да з а п л а т и на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление - [населено място], [улица] основание чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК вр. чл.118, ал.3 КСО юрисконсултско възнаграждение в размер на **350 лв.** (триста и петдесет лева).

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от деня съобщаването му на страните с връчени преписи.

СЪДИЯ:_____